

dette Hjem end til de alt bestaaende. Jeg vil anbefale at stemme imod denne Bevilling.

Krigsministeren (Schmack): Jeg skal begynde med at takke Udvalgets Flertal, fordi det har bevilget 1,000 Kr. til Soldaterhjemmet i Gotersgade, og jeg maa i Modsætning til den sidste ærede Taler (K. M. Klausen) udtale, at jeg tror, at der er Trang til et Soldaterhjem der. Med Hensyn til Summens Størrelse skal jeg henvise til, hvad Ordføreren allerede har udtalt, den behøver neppe yderligere Omtale. Med Hensyn til det ordinære Budget i øvrigt maa jeg beklage, at Flertallet ikke har ment at kunne følge mig med Hensyn til Bevillinger til Broer paa Nord- og Nordvestfronten og til Forbedring af Kloakforholdene i Forterne. Det er jo vel ikke store Beløb, det her handler om, men det synes næsten at være en principiel Sag, at man ikke vil give Bevilling paa Konto M. a. C. til Fæstningen, hvad man for Resten tidligere har gjort. Jeg skal bemærke, at Midlerne, der bevilges til Fæstningens ordinære Vedligeholdelse, ere saa knappe, at hvis man ikke kan supplere dem med Midler til større Vedligeholdelsesarbejder, vil Resultatet deraf blive, at Vedligeholdelsen over det hele bliver, om jeg saa maa sige, tarvelig, og derfor kommer man let til det, at der stundom indtræder Katastrofer med Bygningsværkerne her og der; og hvis det er paa Omraader, hvor man har at gøre med civile Autoriteter eller med Sanitetsautoriteter, saa vil det være nødvendigt straks at foretage Reparationsarbejder, og Krigsministeriet vil være henvist til at søge Midlerne dertil paa forventet Tillægsbevilling. Jeg tror nu, at Tinget aldeles sammenstemmer med mig, naar jeg udtaler, at det er noget, jeg meget nødtigt gør, jeg vil saa vidt muligt undgaa at søge Midler paa forventet Tillægsbevilling. Jeg haaber derfor ogsaa, at man ad Aare vil stille sig paa en noget anden Maade over for disse større Vedligeholdelsesarbejder ved Fæstningen.

Med Hensyn til mit ekstraordinære Budget, gør det mig jo meget ondt, at Udvalgets Flertal har ment ikke at kunne strække sig videre, end det havde gjort ved 2den Behandling. Jeg kan kun gentage, hvad jeg udtalte ved denne, at jeg nok kan administrere med dette Budget, for saa vidt som jeg kan holde Værkstederne i Gang og bevare den væsentlige Del af Arbejderne, men det er paa den anden Side ganske klart, at naar man

overalt i Europa — og jeg skal navnlig henvise til vore Nabolande — ofrer meget baade paa det personelle Værn og paa at indføre alle Nutidens Forbedringer paa Materiellet, og vi samtidig her kun anvende lidt derpaa, saa maa vort Værn relativt gaa tilbage. Men Tinget har jo endnu i sin Magt i det mindste meget væsentligt at forbedre dette Forhold i indeværende Aar, nemlig hvis det vil bevilge mig endda blot en Sum til Forsøg med nyt Feltartilleri, og hvis man vil fremme Loven om Underofficerernes Lønningsforhold; og med den indstændige Anmodning til Tinget om at gøre i disse Retninger, hvad det kan, skal jeg slutte mine Bemærkninger.

Ordføreren (J. C. Christensen): Vi have nu i en Række af Aar fulgt den Fremgangsmaade her i Tinget at gøre disse Budgetter i det væsentlige færdige til 2den Behandling af Finansloven, baade Krigsministerens Budget og Marineministerens Budget. Det har vist sig at være en heldig Fremgangsmaade i flere Henseender, ikke alene, hvad disse Budgetter angaar, men ogsaa for de andre Budgetters Vedkommende, fordi vi der ere overlæsedede med en Mængde Ændringsforslag, som stadig indløbe til Finansudvalget, og som tilvisse give os Arbejde nok. Naar vi skulle være færdige med Finansloven i rimelig Tid, er det godt, at vi ved 2den Behandling kunne afgøre nogle Budgetter. Den ærede Krigsminister er ikke ubekendt med, at dette er Fremgangsmaaden, og kan derfor i Virkeligheden ikke have haft noget begrundet Haab om at faa disse Sager ændrede ved denne Behandling, idet der ikke er nogen Grund til, at vi i Aar skulle forandre Fremgangsmaade. Hvad det ordinære Budget angaar, erkender Krigsministeren ogsaa, at det i Virkeligheden kun er Smaating, der der er Tale om. Disse Veje og Broer der ude ved Vestfronten kan den ærede Minister jo meget godt, naar han i Forvejen kender Stillingen, faa gjort i Stand af den Sum, der blev stillet til Raadighed i 1894. Han sagde, at den almindelige Vedligeholdelse over det hele vil blive tarvelig, men vi have ikke noget imod, at den bliver tarvelig. Hele dette Forhold er jo ikke afgjort, vi maa en Gang komme til en Forhandling om, hvorledes disse Forhold skulle ordnes, og indtil den Tid faa Tingene gaa under den Tarvelighed, som man vel sagtens har forudsat i 1894, da man satte den Sum til Vedligeholdelse ind paa Finansloven. Jeg ved for øvrigt ikke, hvad man den Gang har forudsat om